

N:o 118.

Af herr **M. Andersson** i Stigen, om beviljande af anslag för inrättande af ett nytt provinsialläkaredistrikt på Dalsland.

På hela Dalslands landsbygd, med en areal af cirka 30 gamla kvadratmil och en befolkning uppgående till 78,356 personer, finnas endast två provinsialläkare stationerade, nemligen vid Billingsfors för Norra Dalslands och vid Mellerud för Gunnarnäs distrikt. Elfva af provinsens socknar äro förlagda till Venersborgs distrikt med station i Venersborg. Genom denna anordning hafva åtskilliga af provinsens invånare ett afstånd af 5 à 6 mil till sin provinsialläkare, i de flesta fall den närmaste som är att tillgå. De stora och många olägenheterna häraf hafva år efter år blifvit allt mer kända, särdeles för invånarne inom åtskilliga delar af Valbo härad. Detta härads socknar äro nemligen fördelade mellan Gunnarnäs och Venersborgs distrikt. Då häradet genom det s. k. Kroppefjell är skildt från och ligger betydligt aflägsset från nämnda distrikts läkarebostäder, är i saknad af både jernvägs- och ångbåtskommunikationer samt telegraf- och telefonförbindelser, bör man lätt kunna inse, att det för häradets omkring 15,000 invånare vid inträffade sjukdomsfall är svårt och kostbart, om icke omöjligt att kunna erhålla nödig läkarehjelp, oaktadt de i sin mån måste bidraga till provinsialläkarnes aflöning. Den af Konungen den 6 November 1885 tillsatta komité har insett och erkänt detta samt såsom exempel på kommuner, som komiténs ansett »framför andra borde komma i åtnjutande af statsunderstöd för bildande af extra provinsialläkaredistrikt», uti den vid komiténs betänkande fogade tabell n:o 3 framhållit Valbo härads 9 socknar, hvilka komiténs ansett böra utgöra ett sådant distrikt med namn och station *Högsäter*.

Då provinsialläkaren i Gunnarsnäs distrikt nu afsagt sig denna befattning (såsom varande pensionsberättigad), anser jag tiden vara lämplig för en reglering af läkaredistriktet på Dalsland på ett sådant sätt, att Valbo häradsbor måtte i detta fall blifva bättre än hittills tillgodosedda.

På grund af hvad jag sålunda anfört tager jag mig friheten hemställa,

att Riksdagen måtte bevilja ett årligt anslag af 3,000 kronor för ett nytt provinsialläkaredistrikt på Dalsland, omfattande Valbo härad och med station i Högsäter.

Stockholm den 26 januari 1889.

Magnus Andersson.

N:o 119.

Af herr **J. Ericson** i Borekulla, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utfärdande af föreskrifter, afseende kontroll af tillåtna lotteriföretag.*

Då antalet af tafvelotterier, industrilotterier, basarlotterier och dylikt synes alltmera tilltaga, tyckes detta visa, att den lotterispelande allmänheten är i ständigt stigande, men i samma stund ligger också den faran nära till hands, att lotteriväsendet skall urarta till geschäftsmässigt »lotteriskojs». Det kan visserligen icke nekas att mången köper sin lott för att befrämja det eller det goda syftet, hvarmed lotterierna oftast äro förknippade, men de personer finnas också — och de torde